

Rolnummer 1914
Arrest nr. 103/2001 van 13 juli 2001

A R R E S T

In zake : de prejudiciële vraag betreffende artikel 25, § 1, van het decreet van de Franse Gemeenschap van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs, gesteld door de Rechtbank van eerste aanleg te Namen.

Het Arbitragehof,

samengesteld uit de voorzitters M. Melchior en H. Boel, de rechters L. François, R. Henneuse, M. Bossuyt en A. Alen, en, overeenkomstig artikel 60*bis* van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, ererechter J. Delruelle, bijgestaan door de griffier P.-Y. Dutilleux, onder voorzitterschap van voorzitter M. Melchior,

wijst na beraad het volgende arrest :

*

* *

I. *Onderwerp van de prejudiciële vraag*

Bij vonnis van 2 december 1999 in zake I. Guillaume tegen de stad Namen, waarvan de expeditie ter griffie van het Arbitragehof is ingekomen op 20 maart 2000, heeft de Rechtbank van eerste aanleg te Namen de volgende prejudiciële vraag gesteld :

« Roept artikel 25, § 1, van het decreet van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs, zoals aangevuld bij artikel 18, eerste lid, van het decreet van 17 juli 1998 houdende diverse dringende maatregelen in verband met het onderwijs, geen schending van het gelijkheidsbeginsel en geen onverantwoorde discriminatie in het leven ten aanzien van de personeelsleden van het gesubsidieerd officieel onderwijs in verhouding tot de personeelsleden van het officieel onderwijs en de personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs, waarbij het artikel 24, § 4, van de Grondwet schendt, door te bepalen dat de beslissing om een prioritair tijdelijk personeelslid te ontslaan uitwerking heeft en uitvoerbaar is vooraleer de bevoegde raad van beroep zijn advies heeft uitgebracht, terwijl, enerzijds, artikel 36, § 1, van het decreet van 1 februari 1993 houdende het statuut van de gesubsidieerde personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs bepaalt dat de afdanking van een prioritair tijdelijk personeelslid voorafgegaan wordt door een voorstel dat voor advies wordt voorgelegd aan de raad van beroep en dat de inrichtende macht haar beslissing neemt na kennisgeving van dat advies en, anderzijds, artikel 43 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel ... der inrichtingen voor kleuter-, lager, ... onderwijs ... van de Staat eveneens bepaalt dat de afdanking van een prioritair tijdelijk personeelslid voorafgegaan wordt door een voorstel dat voor advies wordt voorgelegd aan de raad van beroep en dat de minister zijn definitieve beslissing neemt na kennisgeving van dat advies ? »

II. *De feiten en de rechtspleging in het bodemgeschied*

I. Guillaume, tijdelijke lerares lager onderwijs, is ontslagen door de stad Namen; zij betwist voor de verwijzende rechter de regelmatigheid van de procedure die te haren aanzien is toegepast. Volgens haar zou het beroep dat voor de raad van beroep is ingesteld een opschortend effect hebben, zodat de stad Namen enkel gemachtigd was om een voorstel tot ontslag te formuleren en niet een onmiddellijk uitvoerbare beslissing.

Nadat de verwijzende rechter heeft vastgesteld dat, in het gesubsidieerd officieel onderwijs, de ontstentenis van een opschortend effect van het beroep dat is ingesteld tegen een beslissing tot ontslag, verschilt van het stelsel dat hieromtrent van toepassing is in de andere twee onderwijsnetten, stelt hij de hiervoor vermelde prejudiciële vraag.

III. *De rechtspleging voor het Hof*

Bij beschikking van 20 maart 2000 heeft de voorzitter in functie de rechters van de zetel aangewezen overeenkomstig de artikelen 58 en 59 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof.

De rechters-verslaggevers hebben geoordeeld dat er geen aanleiding was om artikel 71 of 72 van de organieke wet toe te passen.

Van de verwijzingsbeslissing is kennisgegeven overeenkomstig artikel 77 van de organieke wet bij op 12 mei 2000 ter post aangetekende brieven.

Het bij artikel 74 van de organieke wet voorgeschreven bericht is bekendgemaakt in het *Belgisch Staatsblad* van 18 mei 2000.

Memories zijn ingediend door :

- I. Guillaume, wonende te 5310 Noville-sur-Méhaigne, rue Sous-la-Vaux 17, bij op 26 juni 2000 ter post aangetekende brief;

- het college van burgemeester en schepenen van de stad Namen, Hôtel de ville, 5000 Namen, bij op 28 juni 2000 ter post aangetekende brief;

- de Franse Gemeenschapsregering, Surllet de Chokierplein 15-17, 1000 Brussel, bij op 29 juni 2000 ter post aangetekende brief.

Van die memories is kennisgegeven overeenkomstig artikel 89 van de organieke wet bij op 17 augustus 2000 ter post aangetekende brieven.

Memories van antwoord zijn ingediend door :

- I. Guillaume, bij op 28 augustus 2000 ter post aangetekende brief;

- de Franse Gemeenschapsregering, bij op 15 september 2000 ter post aangetekende brief.

Bij beschikkingen van 29 juni 2000 en 28 februari 2001 heeft het Hof de termijn waarbinnen het arrest moet worden gewezen, verlengd tot respectievelijk 20 maart 2001 en 20 september 2001.

Bij beschikking van 20 maart 2001 heeft het Hof de zetel aangevuld met rechter A. Alen.

Bij beschikking van 28 maart 2001 heeft het Hof de zaak in gereedheid verklaard en de dag van de terechtzitting bepaald op 17 april 2001.

Van die beschikking is kennisgegeven aan de partijen en hun advocaten bij op 2 april 2001 ter post aangetekende brieven.

Op de openbare terechtzitting van 17 april 2001 :

- zijn verschenen :

. Mr. L. Rase, advocaat bij de balie te Luik, voor I. Guillaume;

. Mr. C. Crape *loco* Mr. P. Bouillard, advocaten bij de balie te Namen, voor het college van burgemeester en schepenen van de stad Namen;

. Mr. E. Gonthier *loco* Mr. M. Kestemont-Soumeryn, advocaten bij de balie te Brussel, voor de Franse Gemeenschapsregering;

- hebben de rechters-verslaggevers R. Henneuse en M. Bossuyt verslag uitgebracht;

- zijn de voornoemde advocaten gehoord;

- is de zaak in beraad genomen.

De rechtspleging is gevoerd overeenkomstig de artikelen 62 en volgende van de organieke wet, die betrekking hebben op het gebruik van de talen voor het Hof.

IV. *In rechte*

- A -

Standpunt van I. Guillaume, eiseres voor de verwijzende rechter

A.1.1. In de memorie wordt in de eerste plaats artikel 25 van het decreet van 6 juni 1994 becommentarieerd zoals het van kracht was op het moment van de feiten, en wordt onderstreept dat de bewoordingen van paragraaf 1, laatste lid, van die bepaling alsmede het bindend karakter, voor de inrichtende macht, van het advies dat is uitgebracht door de raad van beroep impliceren dat die inrichtende macht aanvankelijk enkel een voorstel tot ontslag kan formuleren en dat de instelling van een beroep voor de raad van beroep de uitvoering van het ontslag opschort.

Artikel 24, § 4, van hetzelfde decreet zou die interpretatie bevestigen, in zoverre het bepaalt dat een prioritair tijdelijke leerkracht, door zijn ontslag, zijn prioriteit slechts na uitputting van de rechtsmiddelen verliest.

A.1.2. In de memorie wordt vervolgens de wijziging aangehaald die in artikel 25 is aangebracht door artikel 18, eerste lid, van het decreet van 17 juli 1998, dat voortaan bepaalt dat het beroep geen opschortende werking heeft. Nadat is opgemerkt dat die wijziging pas in werking is getreden op 1 september 1998, wordt in de memorie het interpretatieve karakter bekritiseerd dat nochtans door de verwijzende rechter eraan wordt verleend.

A.2. Zowel in het officieel onderwijs als in het gesubsidieerd vrij onderwijs moet een voorstel tot ontslag voorafgaan aan de uiteindelijke beslissing, die slechts kan worden genomen na kennisgeving van het advies van de raad van beroep, een procedure waarvan, volgens de memorie, de procedure die van toepassing is op het personeel van het gesubsidieerd officieel onderwijs op onverantwoorde wijze verschilt.

De eiseres voor de verwijzende rechter, die met name verwijst naar de rechtspraak van het Hof, voert aan dat de verschillen tussen de netten niet als dusdanig volstaan om het in het geding zijnde verschil in behandeling te verantwoorden. De beginselen die door het Hof zijn uiteengezet in zijn arresten nrs. 38/96 en 59/2000 zouden te dezen kunnen worden toegepast, en geen enkele verantwoording, behalve een budgettaire - maar dan onaanvaardbaar -, zou voor het bekritiseerde verschil in behandeling kunnen worden gegeven. In het bijzonder wordt het bestaan van een administratief toezicht niet relevant geacht, zowel wegens de aard ervan - aangezien het over een algemeen toezicht gaat - als wegens de wettigheidsstoetsing waartoe, volgens de memorie, het toezicht beperkt zou zijn.

A.3. In de memorie worden ten slotte de gevolgen van het bekritiseerde verschil in behandeling aangegeven. In tegenstelling tot zijn collega van de twee andere netten, die in functie blijft en zijn loon krijgt nadat en hoewel ten aanzien van hem een voorstel tot ontslag is geformuleerd, wordt de leerkracht uit het gesubsidieerd officieel net vanaf dat ogenblik ambtshalve geweerd, met als gevolg het zowel financiële als morele en professionele nadeel dat eruit voortvloeit; een dergelijk nadeel wordt onevenredig geacht.

A.4. In haar memorie van antwoord betwist I. Guillaume de relevantie van de parlementaire voorbereiding die door de Franse Gemeenschapsregering wordt geciteerd en die immers, volgens die partij, betrekking heeft op de tuchtprocedures en niet op de ontslagprocedures.

De bijzonderheden die door de Franse Gemeenschapsregering worden aangehaald om het in het geding zijnde verschil in behandeling in rechte te verantwoorden, zijn niet relevant. In het bijzonder wordt het argument dat is afgeleid uit het administratief toezicht niet relevant geacht, met name wegens het feit dat het slechts over een algemeen, facultatief vernietigingstoezicht gaat dat, *a posteriori* wordt uitgeoefend; die kenmerken bieden de betrokken leerkracht geenszins waarborgen die gelijkwaardig zijn met die van de beroepsprocedure voor de raad van beroep.

Standpunt van de Franse Gemeenschapsregering

A.5. Na een beschrijving van de ontslagprocedure van de prioritair tijdelijke leerkrachten in het net van de Franse Gemeenschap en in dat van het gesubsidieerd vrij onderwijs, wordt in de memorie het stelsel uiteengezet dat van toepassing is op het gesubsidieerd officieel net, zoals daarin is voorzien in artikel 25, § 1, van het decreet van 6 juni 1994. Na een grondige studie van de parlementaire voorbereiding van die bepaling, in de verschillende fasen van de aanneming ervan, merkt de Ministerraad op dat artikel 25, zoals reeds is opgemerkt, is gewijzigd door het decreet van 17 juli 1998; hij onderstreept dat de uitdrukkelijke vermelding van het niet-opschortende karakter, in vergelijking met het stilzwijgen in de voorgaande tekst, verantwoord is door de zorg om « de rechtszekerheid te waarborgen ». In de memorie wordt ten slotte artikel 7 van het decreet van 8 februari 1999 vermeld, dat de inachtneming van de rechten van de verdediging heeft opgelegd vóór elke maatregel van ontslag.

A.6.1. In het tweede deel van haar memorie zet de Regering uiteen dat de ontslagprocedures in de drie netten, in tegenstelling tot wat de verwijzende rechter laat verstaan, verschillend zijn, en zulks wegens hun eigen kenmerken.

A.6.2. In de eerste plaats onderscheidt de procedure in het gemeenschapsonderwijs zich van die welke van toepassing is in de twee andere netten door het feit dat het voorstel tot ontslag uitgaat van een andere overheid dan die welke *in fine* de beslissing zal nemen, terwijl, in de andere netten « het de inrichtende macht is die de leerkracht tewerkstelt die het ontslag voorstelt ». Dat eerste verschil zou verantwoord zijn door « de eenheid van de inrichtende macht in het gemeenschapsnet ».

Bovendien onderscheidt de ontslagprocedure die van toepassing is in het vrije net zich van die welke van toepassing is in de twee andere netten door het feit dat de saisine van de raad van beroep verplicht is, terwijl in de twee andere netten die saisine facultatief is; het staat immers aan de betrokken leerkracht te beslissen of hij de zaak al dan niet bij de raad van beroep aanhangig maakt.

A.6.3. Wat ten slotte het door de verwijzende rechter aan het Hof voorgelegde verschil betreft, verantwoordt de Regering het ambtshalve executoire karakter van de beslissing tot ontslag in het gesubsidieerde officiële net door de lokale autonomie die de gemeentelijke of provinciale inrichtende macht kenmerkt.

Bovendien wordt opgemerkt dat die autonomie op tweevoudige wijze beperkt is. Enerzijds, door mechanismen van toezicht die het mogelijk maken een beslissing tot ontslag die door een inrichtende macht is genomen op te schorten en te vernietigen, en zulks om motieven die zowel zijn afgeleid uit de onwettigheid van dat ontslag als uit de onverenigbaarheid ervan met het algemeen belang. Anderzijds, door het feit dat het advies van de raad van beroep de inrichtende macht die onder het gesubsidieerd officieel onderwijs valt, bindt, wat niet het geval is in de andere twee netten. Ten slotte wordt opgemerkt dat de leerkracht vóór de beslissing tot ontslag gehoord wordt.

A.7. In haar memorie van antwoord weert de Franse Gemeenschapsregering het budgettaire argument dat door de eiseres voor de verwijzende rechter is aangehaald, aangezien het in de parlementaire voorbereiding geen enkele steun kan vinden.

Bovendien herinnert zij eraan dat, in tegenstelling tot de stelling die hieromtrent wordt verdedigd door I. Guillaume, het toezicht dat op een beslissing tot ontslag wordt uitgeoefend, niet alleen betrekking heeft op de wettigheid daarvan maar ook op de verenigbaarheid daarvan met het algemeen belang, dit wil zeggen de opportuniteit daarvan; bovendien wordt onderstreept dat de leerkracht zelf de zaak bij de toezichthoudende overheid aanhangig kan maken.

Standpunt van de stad Namen

A.8. Nadat de stad Namen heeft opgemerkt dat verscheidene door haar geciteerde arresten van het Hof verantwoordt dat verschillende onderwijsnetten verschillend kunnen worden behandeld, voert zij, zoals de Regering, ter verantwoording het bestaan van de toetsing aan, zowel van de wettigheid als van de opportuniteit - die onbestaand is in de beide andere netten -; die toetsing zou de ontstentenis van opschortend karakter van het beroep in het gesubsidieerd officieel onderwijs en, omgekeerd, de noodzaak ervan in de twee andere netten verantwoordt.

- B -

B.1.1. De prejudiciële vraag heeft betrekking op artikel 25, § 1, van het decreet van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs, zoals het is aangevuld bij artikel 18, 1°, van het decreet van 17 juli 1998 houdende diverse dringende maatregelen in verband met het onderwijs.

B.1.2. Artikel 25, § 1, van het voormelde decreet van 6 juni 1994 bepaalde, vóór de wijziging ervan bij het decreet van 17 juli 1998 :

« Art. 25. § 1. De inrichtende macht kan het tijdelijk aangestelde personeelslid onder de volgende voorwaarden ontslaan :

1° het niet-prioritair personeelslid kan ontslagen worden met een opzeggingstermijn van veertien dagen.

Deze afdanking wordt gemotiveerd, op straffe van nietigheid.

Het tijdelijk personeelslid dat zijn opzegging heeft gekregen, mag binnen de tien dagen na de betekening ervan tegen de beslissing tot afdanking beroep aantekenen bij de bevoegde raad van beroep.

Deze verstrekt advies aan de inrichtende macht binnen een maximale termijn van 45 dagen vanaf de datum van ontvangst van de aanvraag van de inrichtende macht.

De beslissing wordt genomen door de inrichtende macht binnen de dertig dagen na de ontvangst van het advies van de raad van beroep.

2° Indien hij prioritair tijdelijke is volgens artikel 24, § 1, wordt dezelfde procedure toegepast als bepaald in [1°] maar het advies van de raad van beroep verbindt dan de inrichtende macht.

§ 2. [...]»

B.1.3. Artikel 25, § 1, 1°, is gewijzigd bij artikel 18, 1°, van het decreet van de Franse Gemeenschap van 17 juli 1998, hetwelk een nieuw lid toevoegt dat bepaalt dat het beroep geen opschortende werking heeft. Die bepaling is in werking getreden op 1 september 1998.

Volgens de verwijzende rechter is die decreetswijziging, die hij interpretatief noemt, van toepassing op de ontslagprocedure waartoe is beslist op 1 april 1996 en waarvan de regelmatigheid voor hem wordt betwist.

B.2. Volgens de verwijzende rechter bestaat het in het geding zijnde verschil in behandeling erin dat in het gesubsidieerd officieel onderwijs de beslissing om een prioritair tijdelijk personeelslid te ontslaan uitvoerbaar is nog vóór de raad van beroep zijn advies heeft gegeven, terwijl in de andere twee onderwijsnetten de bevoegde overheid een dergelijke beslissing pas neemt na de kennisgeving van het advies van de raad van beroep.

B.3. De ontslagprocedure die van toepassing is op de prioritair tijdelijke personeelsleden in het onderwijs van de Franse Gemeenschap en het gesubsidieerd vrij onderwijs, en bij vergelijking waarvan het personeel van het gesubsidieerd officieel onderwijs verschillend wordt behandeld, is respectievelijk vastgesteld bij het koninklijk besluit van 22 maart 1969 en bij het decreet van 1 februari 1993.

Wat het officieel onderwijs van de Franse Gemeenschap betreft, bepalen de artikelen 42 en 43 van het koninklijk besluit van 22 maart 1969 « tot vaststelling van het statuut van de leden van het bestuurs- en onderwijzend personeel, van het opvoedend hulppersoneel, van het paramedisch personeel der inrichtingen voor kleuter-, lager, buitengewoon, middelbaar, technisch onderwijs, onderwijs voor sociale promotie en kunstonderwijs van de Staat, alsmede der internaten die van deze inrichtingen afhangen en van de leden van de inspectiedienst die belast is met het toezicht op deze inrichtingen » :

« Art. 42. Een prioritair tijdelijke kan ontslagen worden op gemotiveerd voorstel van het inrichtingshoofd of van de bevoegde inspecteur. Dit voorstel wordt aan de prioritair tijdelijke voorgelegd op het ogenblik dat het wordt opgemaakt. De prioritair tijdelijke viseert en dateert dit voorstel en bezorgt het binnen tien dagen terug.

Art. 43. De prioritair tijdelijke tegen wie een gemotiveerd voorstel tot ontslag wordt geformuleerd, kan binnen tien dagen een bezwaarschrift indienen bij het inrichtingshoofd, die hem dezelfde dag de ontvangst ervan bevestigt.

Het inrichtingshoofd zendt het bezwaarschrift de dag van de ontvangst over aan de Minister. Hij doet zulks door bemiddeling van de bevoegde inspecteur indien deze het voorstel tot ontslag geformuleerd heeft. Zodra de Minister het bezwaarschrift ontvangen heeft, stuurt hij het door naar de raad van beroep. Deze brengt bij de Minister advies uit binnen een termijn van ten hoogste twee maanden, te rekenen van de datum van ontvangst van het bezwaarschrift.

Het personeelslid wordt op eigen verzoek door de raad van beroep gehoord. Hij mag zich laten bijstaan door een advocaat, door een verdediger gekozen onder de in actieve dienst zijnde of gepensioneerde personeelsleden van het onderwijs van de Franse Gemeenschap, of door een afgevaardigde van een erkende vakvereniging.

De niet-verschijning van het personeelslid of van zijn vertegenwoordiger belet de raad van beroep niet, zich uit te spreken.

De Minister beslist binnen de maand te rekenen van de ontvangst van het advies. Bij gebrek aan ministeriële beslissing binnen deze termijn geldt het advies van de raad van beroep als beslissing.

Voor de prioritair tijdelijke die ontslagen wordt, wordt een opzeggingstermijn van drie maanden in acht genomen. »

Artikel 36 van het decreet van 1 februari 1993 houdende het statuut van de gesubsidieerde personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs bepaalt :

« § 1. Behalve [indien] het op grond van artikel 34, § 1, lid 1, 1°, aangeworven is, kan het tijdelijk aangeworven personeelslid ontslagen worden met een met redenen omklede opzeggingstermijn van veertien dagen. Het personeelslid wordt vooraf opgeroepen om gehoord te worden. Van de oproeping tot het verhoor alsook van de redenen waarom de inrichtende macht het personeelslid wenst te ontslaan, moet hem ten minste vijf werkdagen voor het verhoor kennis worden gegeven, hetzij bij een ter post aangetekend schrijven met ontvangstbewijs, hetzij bij een ter hand gesteld schrijven met ontvangstbewijs. Bij zijn verhoor kan het personeelslid zich laten bijstaan of vertegenwoordigen door een advocaat, door een verdediger gekozen uit de personeelsleden die in actieve dienst zijn of in ruste gesteld zijn bij het gesubsidieerd vrij onderwijs, of door een vertegenwoordiger van een representatieve vakorganisatie. De procedure wordt geldig voortgezet wanneer het behoorlijk opgeroepen personeelslid niet voor het verhoor verschijnt of er niet bij vertegenwoordigd is.

Indien het op grond van artikel 34, § 1, lid 1, 1°, is aangeworven, kan het personeelslid ontslagen worden met een opzeggingstermijn van veertien dagen mits de bevoegde raad van beroep vooraf een gemotiveerd advies heeft uitgebracht.

Indien het personeelslid op grond van artikel 34, § 1, lid 1, 1°, is aangeworven en een vacante betrekking bekleedt, kan het met een opzeggingstermijn van drie maanden ontslagen worden, mits de bevoegde raad van beroep vooraf een gemotiveerd advies heeft uitgebracht.

§ 2. In de in § 1, lid 2, en lid 3 bedoelde gevallen zendt de inrichtende macht onmiddellijk aan het personeelslid, per aangetekende brief, een afschrift van het verzoek om advies van de raad van beroep mede.

De raad van beroep maakt zijn gemotiveerd advies bekend binnen een termijn van vijfenveertig dagen vanaf de datum van ontvangst van de aanvraag van de inrichtende macht.

De inrichtende macht vermeldt in voorkomend geval de redenen waarom het advies niet zou gevolgd zijn.

§ 3. [Het personeelslid en de inrichtende macht worden gehoord door de raad van beroep.]

Het personeelslid kan door een vertegenwoordiger van een representatieve vakbond, door een advocaat of door een verdediger gekozen onder de personeelsleden van het gesubsidieerd vrij onderwijs, in actieve dienst of op pensioen gesteld, bijgestaan of vertegenwoordigd worden.

De inrichtende macht kan zich laten bijstaan of vertegenwoordigen door een advocaat, door een verdediger gekozen onder de leden van de inrichtende machten van een gelijkaardige inrichting of door een afgevaardigde van een vereniging die de belangen van deze inrichtende machten behartigt.

De niet-verschijning van het personeelslid of van zijn vertegenwoordiger alsook de niet-verschijning van de inrichtende macht of de vertegenwoordiger hiervan belet de raad van beroep zich niet uit te spreken.

§ 4. Indien het een leermeester of leraar godsdienst betreft, is de toestemming vereist van de bevoegde overheid van de betrokken eredienst, indien die overheid bestaat. »

B.4. De verwijzende rechter vraagt aan het Hof of het in B.2 uiteengezette verschil in behandeling bestaanbaar is met artikel 24, § 4, van de Grondwet, dat bepaalt :

« Alle leerlingen of studenten, ouders, personeelsleden en onderwijsinstellingen zijn gelijk voor de wet of het decreet. De wet en het decreet houden rekening met objectieve verschillen, waaronder de eigen karakteristieken van iedere inrichtende macht, die een aangepaste behandeling verantwoorden. »

B.5. Ondanks de onmiddellijke uitvoerbaarheid van een ontslag waartoe in hun nadeel is beslist zonder voorafgaand optreden van een raad van beroep, genieten de prioritair tijdelijke leerkrachten in het gesubsidieerd officieel onderwijs waarborgen waarover de leerkrachten in de beide andere netten niet beschikken, en hiermee dient rekening te worden gehouden om te beoordelen of het in het geding zijnde verschil in behandeling al dan niet verantwoord is.

In het gesubsidieerd officieel onderwijs valt de beslissing om een prioritair tijdelijke leerkracht te ontslaan immers, naar gelang het geval, onder de bevoegdheid van de gemeenteraad of de provincieraad, die meestal uitspraak doen op voorstel, respectievelijk van het college van burgemeester en schepenen of van de bestendige deputatie; daaruit volgt dat, naast het eventuele optreden van een lid van de schoolinspectie, de beslissing tot ontslag van een tijdelijke leerkracht noodzakelijkerwijze, in het gesubsidieerd officieel onderwijs - in

tegenstelling tot de twee andere onderwijsnetten -, een beslissing is die wordt genomen door een collegiaal orgaan.

Bovendien is het ontslag door een gemeente- of provinciebestuur onderworpen aan de toetsing door de toezichhoudende overheden, die niet alleen betrekking heeft op de wettigheid ervan, maar ook op de bestaanbaarheid ervan met het algemeen belang. De leerkrachten in de beide andere netten genieten niet die bijkomende bescherming, die bovenop de eventuele jurisdictionele beroepen komt.

Ten slotte is, zoals reeds is opgemerkt, en in tegenstelling tot de twee andere onderwijsnetten, naar gelang het geval de provinciale of de gemeentelijke inrichtende macht ertoe gehouden zich te gedragen naar het advies van de raad van beroep : in het geval waarin dat advies tegen het ontslag is gekant, is de inrichtende macht ertoe gehouden haar beslissing tot ontslag in te trekken.

B.6. Rekening houdend met die bijkomende waarborgen, en in het bijzonder met het bindende karakter van het advies van de raad van beroep, blijkt het niet aangetoond dat de prioritair tijdelijke leerkrachten van het gesubsidieerde officiële net zijn onderworpen aan een ontslagprocedure die over het geheel genomen ongunstiger is dan die welke van toepassing is op dezelfde leerkrachten in de beide andere netten.

De prejudiciële vraag dient ontkennend te worden beantwoord.

Om die redenen,

het Hof

zegt voor recht :

Artikel 25, § 1, van het decreet van de Franse Gemeenschap van 6 juni 1994 tot vaststelling van de rechtspositie van de gesubsidieerde personeelsleden van het officieel gesubsidieerd onderwijs, zoals aangevuld bij artikel 18, 1°, van het decreet van 17 juli 1998 houdende diverse dringende maatregelen in verband met het onderwijs, schendt artikel 24, § 4, van de Grondwet niet, in zoverre het bepaalt dat de beslissing om een prioritair tijdelijk personeelslid te ontslaan rechtsgevolgen heeft en uitvoerbaar is vooraleer de bevoegde raad van beroep zijn advies heeft gegeven.

Aldus uitgesproken in het Frans en het Nederlands, overeenkomstig artikel 65 van de bijzondere wet van 6 januari 1989 op het Arbitragehof, op de openbare terechtzitting van 13 juli 2001.

De griffier,

De voorzitter,

P.-Y. Dutilleux

M. Melchior